

[Indenrigsministeren]

hvert år. Det kommer da an på, hvordan krigens udvikler sig. Derfor er der heller ikke sat nogen øvre grænser på i forbindelse med det ændringsforslag, der er til forhandling her i dag. Regeringen har givet et tilsagn om, at hensigten med det ikke er at tage færre, end der kommer i dag. Vi ved, at der i øjeblikket kommer ca. 250 om ugen, og det vil derfor være udgangspunktet.

Endelig vil jeg gerne over for hr. Helge Adam Møller kvittere for det udsagn, der blev givet før pausen, og som gik ud på, at Det Konservative Folkeparti under ingen omstændigheder – sådan forstod jeg det i hvert tilfælde – havde planer om at skabe en smallere økonomi i flygtningepolitikken. Der blev alene argumenteret ud fra, om man skulle bruge pengene her i landet, eller om man skulle bruge dem i forhold til eksempelvis FN-lejre, eller om man skulle give pengene til UNHCR eller på anden måde investere dem til indkvartering nede i området.

Det tager jeg som et tilsagn fra Det Konservative Folkeparti om, at når vi kommer frem til målstregen, dér, hvor vi også skal bevilge penge, vil man ikke trække sig og flygte fra det ansvar, som også Det Konservative Folkeparti må tage en del af. Jeg siger det, fordi der er blevet argumenteret så stærkt her, som hr. Helge Adam Møller gjorde det, og at det kun blev gjort til et spørgsmål om teknik, om man skulle vælge at gøre indsatsen inden for landets egne grænser eller i udlandet.

Jeg skal nok lade være med at provokere hr. Helge Adam Møller mere end højst nødvendigt, men man kan næppe lade være med på baggrund af det indlæg at stille det spørgsmål, om det er 1 mia. kr. eller måske 2 mia. kr., som Det Konservative Folkeparti har planer om at overføre til UNHCR til løsning af disse problemer.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for en både besindig og seriøs debat om disse meget alvorlige problemer. Jeg tror, det er af stor betydning for vores fremtidige flygtningepolitik, at vi ikke graver flere grøfter end højst nødvendigt, heller ikke i forhold til den befolkning, som gudskelov giver et godt medspil i løsningen af flygtningeproblemerne.

Dermed ligger der også en kvittering i forhold til kommunerne, der er gået så varmt ind i løsningen af disse problemer. Jeg mener, at

kommunerne, befolkningen som helhed og mange enkeltmennesker engagerer sig varmt i at lade tilværelsen for flygtningene under deres midlertidige ophold i Danmark. Jeg vil gerne udtrykke glæde over, at det forholder sig sådan, og på den baggrund er jeg aldeles uforstående over for hr. Steffen Kjærulff-Schmidts udtalelse i retning af, om vi overhovedet kan byde befolkningen dette her. Befolkningen vil gerne være med til at løse opgaven, og det kvitterer jeg for.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er i anledning af indenrigsministerens bemærkning om, at vi ikke vil lade færgeselskabernes tilfældige ruter afgøre, hvordan flygtningestrømmen skal være.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er tilfældigheder i det hele taget, der afgør flygtningestrømme i denne verden, og nu er vi med til at lade andre tilfældigheder råde med hensyn til, hvor flygtninge skal havne. At f.eks. havnebyen i den anden ende ligger i Polen, er en tilfældighed, og at Tyrkiet ligger tættere på det tidligere Jugoslavien, end Danmark gør, er også en tilfældighed. Det er tilfældigheder, som er vældig bekvemme for os her i Norden, og som Danmark nu med denne politik er med til at lade råde.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg kan give Politikens lederskribent i dag ret i, at den løsning, vi vælger, hverken er udtryk for et civiliseret eller et velbjerget samfunds kloge overvejelser, men er udtryk for panik, og det er et ganske andet sted, panikken bør findes, nemlig hos de bosniske flygtninge.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det, der kalder mig op, er indenrigsministerens bemærkning om, at vi ville have en højere grad af planlægning fremover for, hvad der skulle ske med de forskellige flygtninge. Jeg synes, det lyder betryggende, at det ikke skal være sådan, at det er mennesker, der har råd til at rejse den halve verden rundt, som kommer først, men at det er dem, der har hjælp behov, der kommer i første række. I den forbindelse håber jeg, at indenrigsministeren tænker på FN-flygtninge frem for spontanflygtninge, idet